

Τα σημερινά σχολικά βιβλία ούτε για φυσέκια δεν αξίζουν ...

Γράφει ο Δημήτρης Νατσιός.

30 Ιουνίου 1999. Στην Νέα Υόρκη συναντιέται ο ΓΑΠ με τον Τούρκο υπουργό Εξωτερικών Ισμαήλ Τζέμ. Πρωθυπουργός ο σπιθαμιαίος Σημίτης. Ο ΓΑΠ δηλώνει ότι η μωαμεθανική μειονότητα της Θράκης έχει το δικαίωμα να αυτοαποκαλείται τουρκική. Ο τύπος της Τουρκίας πανηγυρίζει και με πηχυαίους τίτλους, τον εγκωμιάζει. «**Bravo Giorgos**». 12 Ιουνίου 2018, στις Πρέσπες, υπογράφεται η προδοσία της Μακεδονίας, από τον Κοτζιά και υπό το ευφρόσυνο μειδίαμα του αγραβάτωτου προϊσταμένου του. Την επαύριον ο σκοπιανός τύπος επιδίδεται σε ουρανομήκεις ζητωκραυγές. «**Bravo Alexis**». Προσφάτως ο Ζάεφ, κατά την επίσκεψή του στην Ελλάδα, έπλεξε το εγκώμιο και δήλωσε «πολύ ευχαριστημένος» με τον Μητσοτάκη, διότι «έδωσε μάχες για την Βόρεια Μακεδονία». «**Bravo Kyriakos**».

Δηλαδή, μέσα σε 10 χρόνια, τρεις Έλληνες πρωθυπουργοί, εισέπραξαν επαίνους από όμορες χώρες, που απροκάλυπτα αμφισβητούν την Ιστορία και την Γεωγραφία μας. Τι μας παρέδωσε ο μεγαλοφυής νους των αρχαίων προγόνων μας; «Επαινούμενος γαρ υπό των εναντίων αγωνιώ μη τι κακόν είργασμαι». «Όταν με εξυμνούν οι εχθροί, πρέπει να αγωνιώ μήπως διαπράττω κάτι κακό». Και το «κακό» έχει όνομα στην εξωτερική πολιτική. Λέγεται προδοσία.

Πάντοτε τα «μπράβο» επαναλαμβάνονται και στις ευρωπαϊκές αυλές. Μπράβο για τα εθνοκτόνα μνημόνια, μπράβο για την «φιλοξενία» παράνομων μεταναστών, για τα Σκόπια, για τις διαπραγματεύσεις με τα αρπακτικά της Άγκυρας. Είναι οι ανύστακτοι φρουροί και Προστάτες της υποτελούς νομιμοφροσύνης μας, «οι φίλοι μας», οι Ευρωπαίοι.

Γυρίζω πίσω. Στο αθάνατο Εικοσιένα. Το έχω ξαναγράψει. Τώρα που μας πνίγουν οι αναθυμιάσεις και πιάνουμε την μύτη από τα όσα παρανοϊκά συμβαίνουν, ανασασμό και παρηγοριά βρίσκουμε στις λεβέντικες «αποκοτιές» των προγόνων μας. «Αύτη η ημέρα ην εποίησεν ο Κύριος αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή», η ημέρα της Παλιγγενεσίας. Αγαλλίαση και ελπίδα τούτη την εποχή της αχαλίνωτης τιποτολογίας, θα βρούμε στα άγια δισκοπότηρα της Εκκλησίας μας και στα αντρειωμένα άρματα του '21.

Κάποτε ο αρχηγός του στρατού της γαλλικής κατοχής, στρατηγός Μαιζόν, μετά την Ελληνική Επανάσταση, πρότεινε κάποτε στον Καποδίστρια να του δώσει στρατιώτες για προσωπική του φρουρά, να τον προστατέψουν σε ώρα ανάγκης. Ο Κυβερνήτης ευχαρίστησε και είπε:

-Ως Κυβερνήτης της Ελλάδος πρέπει να φρουρούμαι από τους Έλληνες. Αν φθάσω στο σημείο να χρειάζομαι ξενική φρουρά, θα παραιτηθώ αμέσως από το αξίωμα μου. (Περιοδικό «Γνώσεις», σελ. 47, 1958).

Λαμπρό μάθημα από τον μεγάλο, ακενόδοξο ηγέτη. Η Ελλάδα πρέπει να φρουρείται από τους Έλληνες. Να την υπερασπίζονται χέρια ελληνικά. Διότι «ο φιλήκοος των ξένων είναι προδότης». Γι' αυτό και όταν δολοφονήθηκε πανηγύριζαν οι Φράγκοι και φραγκοέλληνες τύπου Κοραή.

Μετέχουμε και είμαστε μέλη του NATO και της Ευρωπαϊκής τάχα και Ένωσης. Πού είδαμε το καλό τους, την υποστήριξη; Πουθενά. Μας θυμούνται όταν χρειάζονται την συμμετοχή μας σε «ειρηνευτικές αποστολές», Κορέα, Ιράκ, Περσικός κόλπος και όπου αλλού σπέρνουν ερείπια.

1805. Αύγουστος. Οι Ρώσοι προτείνουν στον Θεοδωρή Κολοκοτρώνη, να μπει στην «δούλευσή τους για να χτυπήσουν τον Ναπολέοντα». Αποκρίνεται ο απaráμιλλος Γέρος του Μοριά και της πατρίδας όλης: **«Όσον διά το μέρος μου δεν εμβαίνω εις την δούλευσιν. Τι έχω να κάμω με τον Ναπολέοντα; Αν θέλετε όμως στρατιώτες διά να ελευθερώσουμε την πατρίδα μας, σας υπόσχομαι και πέντε και δέκα χιλιάδες στρατιώτες. Μία φορά εβαπτίσθημεν με το λάδι, βαπτιζόμεθα και μίαν φορά με το αίμα διά την ελευθε-**

ρίαν της πατρίδος μας». («Κολοκοτρώνης», εκδ. Πάπυρος, σελ.34). Η απάντηση του Κολοκοτρώνη αποστομώνει και όσους υποστηρίζουν ότι η Ελληνική Επανάσταση είναι «αποπαίδι» της γαλλικής ή της αμερικανικής, όπως πρόσφατα ακούστηκε από τον πρωθυπουργό, προφανώς για να κολακέψει τον φιλοξενούμενό του υπουργό των Εξωτερικών. Αυτά παθαίνεις και ασυλλόγιστα λες, αν αγνοείς την ιστορία μας και τα χρόνια της σπουδής σου «έβροσκες» στα πανεπιστήμια της αλλοδαπής ή κοιμόσουν με το «Κεφάλαιο» στο μαξιλάρι σου. Αμφιβάλλω «σφοδρώς», αν οι πρωθυπουργοί τού «μπράβο» έχουν διαβάσει έστω και μια αράδα από τα απομνημονεύματα του Κολοκοτρώνη ή του Μακρυγιάννη. Απελέκητοι και αμόρφωτοι προσέρχονται στα διαβούλια με τα πτυχία του Χάρβαρντ ή του Στάνφορντ, τα οποία επιδοτούν τα «ιδρύματα» που μας κληροδότησαν οι πατεράδες και οι θείοι τους, μήπως και μείνει κάποιο πορφυρογέννητο «παιδί» μετεξεταστέο.

Ο Ερντογάν που ψευτοσπούδασε σε ιερατικές σχολές «τους χορεύει όλους στο ταψί», γιατί ξέρει την τουρκική ιστορία, το ρατσιστικό και φιλοπόλεμο αυτό κήρυγμα των ιμάμηδων με το οποίο τον δασκάλευαν στα μαθητικά του χρόνια. Το πόσο πετυχημένος είναι για τους Τούρκους, το συμπεραίνουμε και από την αντιμετώπισή του από τον έντυπο ή ηλεκτρονικό τύπο όλης της Ευρώπης, τελευταία και της πατρίδας μας. Δεν επαινείται υπό των εναντίων, αντιθέτως λοιδορείται, διότι εργάζεται μόνο για την χώρα του. Τρελό τον κατεβάζουν, φασίστα και σουλτάνο τον ανεβάζουν, για τους υπηκόους του είναι όμως μέγας και τρανός. Και να υπενθυμίσω ότι στα τουρκικά σχολικά βιβλία το Ισλάμ παρουσιάζεται ως ο σημαντικότερος παράγοντας της κοινωνικής ζωής, εκθειάζεται υπερβαλλόντως ο ηρωισμός των Τούρκων, οι οποίοι έπεσαν θύματα περίπου γενοκτονίας από τους Έλληνες και τους Αρμένιους. Όταν δε ανοίγει το βιβλίο του ο μικρός μαθητής συναντά την ρήση του Κεμάλ «η ευτυχία να είσαι Τούρκος» και τον εθνικό του ύμνο.

Εμείς τι διδάσκουμε; Συνταγές μαγειρικής, οδηγίες χρήσης καφετιέρας, τον ηρωισμό της «Σόνιας της γάτας», το ότι κρυφτήκαμε στα υπόγεια των σπιτιών όταν κηρύχτηκε ο πόλεμος του '40, συγκρίνουμε τον Μέγα Αλέξανδρο με την Κοκκινοσκουφίτσα, αφαιρούμε τον σταυρό από όσες εικόνες παρουσιάζουν ναούς, διακωμωδούμε το '21 με άθλια κείμενα του τύπου δίνουμε παράσταση για την επέτειο και κάποιος μαθητής που υποδυόταν τον

Κολοκοτρώνη «φαινόταν το βρακί του» και οι υπόλοιποι χαχάνιζαν, επαινείται ο δεσμός του 25χρονου Σάκη με δεκαπεντάχρονη μαθήτρια (κείμενο στην Γλώσσα της Α΄ γυμνασίου) και άλλα πολλά ανάξια λόγου σκουπιδογραφήματα. (Στο προηγούμενο άρθρο μου μίλησα για «Φροντιστήρια Ελληνισμού». Πώς θα γίνουν; Όπως κάποιος ανοίγει φροντιστήριο ξένων γλωσσών, θα μπορούσαν ομάδες δασκάλων, με ιθαγένεια ελληνική και όχι νεοταξική, να ιδρύσουν τέτοια φροντιστήρια. Να σωθεί μαγιά Ελλήνων...).

Πίσω για ανάσες. **«Επήγε κάποτε ο Κολοκοτρώνης προς χαιρετισμόν του αξιοτίμου διδασκάλου Νικολάου Καλύβα και ακροάζετο την διδασκαλίαν.**

-Τι είναι τούτα, λέγει μεμιάς, που διδάσκεις τα παιδιά τώρα; Τούτο να τους φωτίσεις. Και εχύθη με γελούμενο πρόσωπο να σχίση ένα Βόλφιον, in folio, μεγάλο βιβλίο, για να δείξει πώς φτιάνουν τα φυσέκια». Ο διδάσκαλος έπεσε και αγκάλιασε το βιβλίο για να το γλιτώσει από τα χέρια του καπετάνιου. Τα παιδιά γελούσαν βλέποντάς τους... («Οι λόγιοι και ο αγώνας», Α. Αγγέλλου, σελ. 15). Τα σημερινά σχολικά βιβλία ούτε για φυσέκια δεν αξίζουν...

Δημήτρης Νατσιός
δάσκαλος-Κιλκίς – Μέλος ΙΗΑ

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION

Πηγή : <https://professors-phds.com/>